

بررسی نقش دوره های آموزشی ضمن خدمت در توانمندسازی معلمان از دیدگاه مدیران مدارس سطح

شهر مهاباد

سرور حیدری آغجیوان

دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد مهاباد، آموزگار مقطع ابتدایی آموزش و پرورش مهاباد

Sorour.h@gmail.com

چکیده

بقا، دوام و پیشرفت هر جامعه ای به کارایی و کیفیت تعلیم و تربیت آن جامعه بستگی دارد و هر کشوری به استادان و معلمان با انگیزه و توانمند به عنوان یکی از ارکان تعلیم و تربیت نیاز دارد تا بتواند جوانان خود را در قالب نظام تعلیم و تربیت، پرورش داده و برای آینده بهتر آماده کند. توانمندسازی کارکنان یکی از تکنیک‌های مؤثر برای استفاده بهینه از ظرفیت‌ها و توانایی‌های آنان جهت دستیابی به اهداف سازمانی است. هدف این تحقیق بررسی نقش دوره های آموزشی ضمن خدمت در توانمندسازی معلمان از دیدگاه مدیران مدارس سطح شهر مهاباد بود. روش تحقیق توصیفی- تحلیلی و از نوع همبستگی و ابزار تحقیق پرسشنامه توانمندسازی اسپریتزر (۱۹۹۶) و پرسشنامه آموزش ضمن خدمت اسلامی و همکاران ۱۳۹۰ بود. در این تحقیق تمامی مدیران مدارس سطح شهر مهاباد بر اساس نمونه در دسترس انتخاب شدند. که تعداد آنان ۱۳۱ بوده نتایج نشان داد آموزش ضمن خدمت در سطح متوسط می باشد. همچنین جنسیت، تحصیلات و سابقه کاری بر توانمندسازی معلمان تاثیر داشته ولی متغیر سن تاثیر معناداری نداشت. و نیز بین آموزش ضمن خدمت با توانمندی معلمان همبستگی مثبت و معنادار وجود داشت.

کلمات کلیدی: آموزش ضمن خدمت، توانمندسازی، معلمان، شهرستان مهاباد.

۱- مقدمه

امروزه از آموزش به عنوان مؤثرترین راه تجدید بنای نیروی انسانی سازمانها نام می برند و معتقدند که هر زمان این جریان متوقف شود اثرات ناخوشایندی بر عملکرد سازمانی خواهد داشت؛ چرا که توانمندی کارکنان در انجام مؤثر و موفقیت آمیز وظایف و قدرت سازگاری آنان با موقعیتهای جدید شغلی از جمله مؤلفه های اصلی در بهبود عملکرد سازمانی و موفقیت سازمانها به شمار می رود. شواهد نشان می دهد که میزان توانمندی کارکنان در سازمانها با میزان آموزشی که به آنها در سازمانها داده می شود رابطه ی مستقیم دارد. ویلیام جیمز در بررسیهای خود نشان داده است که کارکنان در سازمانها با ۲۰ تا ۳۰ درصد توان خود کار می کنند ولی اگر آنان آموزش ببینند و به طور شایسته برانگیخته شوند ۸۰ تا ۹۰ درصد از تواناییها و صلاحیتهای خود را بروز خواهند داد (علاقه بند، ۱۳۸۳). مدیریت منابع انسانی در عصر حاضر، نقش حیاتی در تحقق اهداف استراتژیک سازمانها ایفا می کند. بر اساس نظریه ی وابستگی منابع، سازمانهایی که با چالشهای محیط خارجی در ارتباط هستند باید با دقت و سرعت بیشتر عمل کنند تا بتوانند منابع مالی، مادی و انسانی مورد نیاز را برای بقا و رشد خود به دست آورند. به تعبیر دیگر، چنین نظریه ای فرض می کند که سازمانها در فرآیندی از داد و ستد در محیطی اجتماعی به سر می برند که برای دستیابی به منابع درونی و بیرونی کمیاب در حال رقابت با دیگر سازمانها قرار دارند (پیفر، ۱۹۸۱) و (مد کاف، ۲۰۰۱: ۵۵).

۲- بیان مسئله